

μέσω αὐτῶν ὁ γνωστός ἀπό τινος ἀνά τὰς ὁδοὺς μας ἐπιφαινόμενος νάννος, τὸ ἐν τρίτον περίπου τοῦ συνήθους ἀνθρωπίνου ἀναστήματος· γέλια καὶ τυγκίνησις, καὶ θόρυβος· ἀκολουθεῖται ὑπὸ λούστρων· περικυκλοῦται ὑπὸ πλήθους· ὀφθαλμοτρῶγεται ἀπὸ ὄλους· τὸ ἀνθρωπάριον, στενοχωροῦμενον, ὑψοῖ ἀπειλητικῶς τὴν κεφαλὴν πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸ, ἐξικοντίζει ἀπειλητικὰ βλέμματα, καὶ ἀφανίζεται διὰ τῆς θύρας τοῦ θιάτρου, ὅπου μετ' ὀλίγον ἀναφαίνεται, πρὸς ἐκδίκησιν, ὑψηλότερος πάντων... ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τείχους τοῦ ἵπποδromίου.

*

Ἡ παράστασις διρκεῖ ἀπὸ τῆς τετάρτης μέχρι τῆς ἐβδόμης· προανακρούεται διὰ παντομίμας, γεμάτης ἀπὸ τὰς συνήθεις ἐρωτικὰς περιπετειᾶς καὶ γονυκλισίας καὶ κρυψίματα καὶ ξυλοκοπήματα· λαμβάνουσιν εἰς αὐτὴν μέρος ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου μετὰ τῶν δύο γυναικῶν ἢ μία λεπτότερα, καὶ μᾶλλον χαρίεσσα· εὐμελεστέρα ἢ ἄλλη· καὶ αἱ δύο δὲν ἀξίζουν πολὺ· ἡ πρώτη ἐξετέλεσε τὸ μέρος τῆς ἐπιδειξιώτερον εἰς τὰ ἵπποδρομικὰ γυμνάσματα, τὰ ὅποια ἠκολούθησαν μετὰ τὴν μιμικὴν παράστασιν.

Αἱ ἐντυπώσεις μας ἐν γένει καλαί· ἴμποροῦσαν νὰ εἶνε καὶ καλλίτεραι. Ἐπὶ τῶν ἵππων ἐξετελέσθησαν ποικίλα ἀκροβατικὰ γυμνάσματα, οὐχὶ ἀνεπιτυχῶς, ὑπὸ διαφόρων ἵπποδρόμων, μεγάλων καὶ μικρῶν· ἀλλὰ τὴν μεγίστην ἐπιτυχίαν ἔδρεψεν ὁ μικρότερος ἐκ τῶν τοῦ θιάσου, μὲν δεκαετὴς παιδί, μὲ τὸ ἀλογάκι του διαπεραιώσαν εὐχερέστερον καὶ θαυμασίως πάντας τοὺς ἀγῶνας, εἰς οὓς ὑπεβλήθησαν οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτόν· τρέχει ἐπὶ τοῦ ἵππου του, κατέρχεται, καὶ πάλιν ἀναβαίνει, ἐνῶ ὁ ἵππος ἔτρεχε μὲ τὴν μεγαλητέραν ὀρμὴν, τὸν ὀδηγεῖ ὀρθίος ἐπ' αὐτοῦ ἐν στάσει σχοινοβάτου, καὶ ἐκτελεῖ ἐν τῇ δρόμῳ ποικίλα ἄλ-

ματα, πηδῶν διὰ μέσου στεφανῶν, καὶ ὑπερπηδῶν τεινόμενα ἐμπόδια.

Παραλαύνουσιν ἄλλοι ἵπποι, ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς ὀρχήστρας ἐπιδεικνύοντες τὴν χορευτικὴν αὐτῶν δεξιότητα, καὶ ἄλλας ἐκτελοῦντες περιέργους κινήσεις· ἐν τῷ μεταξὺ ποικίλλουσι τὴν μονοτονίαν τῶν ἵπποδρομιῶν γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ μία ἐπιδειξιωτάτη ἀναρρίχσις ἐφ' ὑψηλοῦ ἴστου.

Ἄλλὰ τὸ πλῆθος ἀρχίζει νὰ ἐκδηλῇ μεγαλοφῶνως τὴν ἀνυπομονησίαν του διὰ τὴν παρατεινομένην βραδύτητα περὶ τὴν εἴσοδον τοῦ σοφοῦ ὄνου, τοῦ τόσον πανηγυρικῶς ἀγγελθέντος ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων. Εἰς τὴν πανταχόθεν ἐκρυγνυμένην φωνὴν ὁ γαῖδαρος! ὁ γαῖδαρος! ἐξέρχεται ὁ διευθυντὴς τοῦ ἵπποδρομίου, δικαιολογούμενος διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ συμπαθοῦς εὐνοουμένου τοῦ κοινού· τὴν δικαιολογίαν του μεταφράζει πρὸς τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὁ παρὰ τὸ πλευρὸν του ἐκτελῶν χρεεῖ διερμηνέως ὡς εξῆς:

— Ὁ γαῖδαρος, μὲ συμπάθειο, δὲν εἶε εἰς τὸ ἀγίσιο καὶ δὲ μποροῦμαι νὰ τὸν ἀμολήσωμαι.

Καὶ αἱ παραστάσεις ἐπανελήθησαν καὶ προχθὲς καὶ χθὲς, ἀλλ' ὁ σοφὸς ὄνος ἀκόμη δὲν ἐκόρσσε τὴν περιέργειάν μας, διότι τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐμάθωμεν, κανονισθῆσαν, κατὰ τὸ ἐπίσημον λόγιον τῶν τελετῶν μας, δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος.

Θεατῆς

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 14/26 Ἀπριλίου.

Τόσον τὸ καλλίτερον· τὸ ζήτημα τὸ συνταράξαν ἐπὶ μίαν

εἶναι; Ποῦ νὰ τὸν ζητήσω; Θὰ πληροφορηθῶ διὰ νὰ τὸν ξαναἰδῶ. Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ παράδοξος αὐτὸς ἀνθρωπος ὅστις τόσον γλιγῶρα μὲ ἀγάπησεν καὶ ἐγένετο προστάτης μου; Κρύπτει τὸ ὄνομά του; Γιατί; Διὰ λόγους μυστικῶς, μοῦ εἶπεν. Ἄκόμη ἓνα μυστήριον!

Καὶ ὁ νοῦς του πῆγε ἀμέσως εἰς τὸν γηραιὸν ἐπαίτην τοῦ Βλαϊνκούρ.

— Παράδοξον, ἐσκέπτετο κατὰ μοῖ λέγει ὅτι ὁ λοχαγὸς Λαγγάρδ, ὅστις εἶναι βεβαίως πολὺ ἀνώτερος παρ' ὅ,τι φαίνεται ὅτι εἶναι, μεγάλην θὰ ἔχη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης μου! Μάλιστα, μάλιστα, πρέπει νὰ τὸν ξαναἰδῶ, καὶ ἀπὸ αὔριον θ' ἀρχίσω νὰ ζητῶ πληροφορίας.

Ὁ Ἰάκωβος ὄλην τὴν πρωτὴν τῆς ἐπιούσης ἐζήτηε πληροφορίας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ ποῦ εὕρισκοντο οἱ ἐλευθεροσκοπεῦται τοῦ Λαγγάρδ. Ἐπανάρχετο εἰς τὸ στρατόπεδον ἐν μεγίστῃ ἀμηχανίᾳ διὰ τὰ ἀνωφελῆ διαθήματά του, εἰς ἓνα ἀγκωνάρι εὕρηθη ἀπέναντι ἀξιωματικῶν τινῶς τῶν ἐλευθεροσκοπευτῶν, τοῦ ὁποίου ἡ μορφή δὲν τῷ ἐφάνη ἀγνωστος.

— Συγγνώμην, τῷ εἶπε, νομίζω ὅτι κάπου συνητηθήμεν.

— Ἄ! εἶπεν ὁ ἕτερος φέρων ζωηρῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς του· σὰς ἀναγνωρίζω· εἶθε σεῖς, ἀξιωματικέ μου, ὅστις εἶθε εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ Ἀὔρελ.

— Ἀνήκετε λοιπὸν εἰς τὸν λόγον τοῦ λοχαγοῦ Λαγγάρδ;

— Ἔχω τὴν τιμὴν ταύτην.

— Δὲν θ' ἀρνηθῆτε, νομίζω, νὰ μοῦ δώσετε μίαν πληροφορίαν;

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας;

— Ποῦ εὕρισκεται τώρα ὁ λοχαγὸς σας;

— Μήπως ἐπιθυμεῖτε νὰ τὸν ἴδητε;

— Μάλιστα.

— Εἶναι εὐκολον.

— Εἶναι ἀρὰ γε εἰς Λύρηλιαν;

— Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν. Τὸν ἀφῆσα ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔλαβα τὰς διαταγάς του.

— Ποῦ κατοικεῖ;

— Εἰς αὐτὴν τὴν ὁδόν. Ἐλθετε, ἀξιωματικέ μου, νὰ σὰς ὀδηγήσω μέχρι τῆς θύρας τῆς οἰκίας.

— Μετ' ὀλίγον ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἀνῆρχετο τὴν πρώτην ὀροφὴν τῆς οἰκίας καὶ ἔκρουε τὴν θύραν τοῦ θαλάμου τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχον δεῖξει.

Ἐστρεψε τὴν στόφιγγα τῆς θύρας ἥτις ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθεν.

(Ἀκολουθεῖ)

ἐβδομάδα τὸν πολιτικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον ἐν Ἰταλίᾳ ἐλύθη χθές ὅπως πᾶς ὁ εὖ φρονῶν ἐπεθύμει. Ἦναι λυπηρὸν, ἀλλ' εἶναι ἀληθές καὶ ἐκάστοτε γεγονός τι ἀναφέρεται ὅπως μαρτυρήσῃ ὅτι ἐν τῇ ἐνοποιηθῆσει ταύτῃ Ἰταλίᾳ αἱ τοπι- καὶ διαιρέσεις ὑφίστανται ἀκόμην, βαθεῖαι, ριζικαί, ἐπικίνδυ- νοί.

Τὸ 1880 τὸ Μιλάνον θριαμβεύει διὰ τῆς ἐθνικῆς Ἐθέ- σεως· εὐθὺς ἐπειτα τὸ Τουρίνον ὑπὸ φιλοτιμίας πολὺ ζωη- ρᾶς ὠθούμενον, προκηρύσσει καὶ αὐτὸ ἐθνικὴν Ἐκθεσιν διὰ τὸ 1884· καὶ ὄντως αὕτη θὰ λάβῃ χώραν λαμπροτέραν ἔτι τῆς τοῦ Μιλάνου ἀγγελολομένην· καὶ ἰδοὺ τὸ Μιλάνον ζη- λοτυποῦν. Ἐν τούτοις, ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀνακινεῖται τὸ ζή- τημα Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Ρώμῃ· τινὲς θέλουσιν αὐτὴν διὰ τὸ 1888, ἄλλοι διὰ τὸ 1889· ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπο- στηρίζει· ἡ ἐπιτροπὴ σπεύδει ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς, πάν- τες ἐνοουσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἐν Ρώμῃ ἔχει μεγάλην ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν, ἐπι- σφραγίζουσα τὸ γεγονός τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς πρω- τεύουσαν τῆς Ἰταλίας· ἀλλὰ τὸ Μιλάνον ζηλοτυπεῖ, προσέ- σσει, καὶ αἴφνης ἀκούεται ὀξύτερός τις τόνος τοῦ παραλη- ρισμού του· προκηρύσσει Παγκόσμιον Ἐκθεσιν ἐν Μιλάνῳ διὰ τὸ 1887! . . . καὶ προβαίνει εὐθὺς εἰς πράγματα· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συλλέγονται τρία ἑκατομύρια προσφορῶν! . . . Θαυμάσιος ἡ ζωτικότης αὐτῆ τῆς βιομηχανοῦ μεγαλοπό- λιος, ἀλλ' εἶναι ἀντιπατριωτικὸς ὁ ἐγωϊσμός τῆς· ἐπὶ τέ- λους ὑπῆρξε μία πομφόλυξ, ἥτις θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὸ Μιλάνον νὰ μὴ ἀφίετο εἰς τὸν ἀέρα· τώρα ἐξέλιπε καὶ ὁ πάταγος ἐκόπασεν· τόσῳ τὸ καλλίτερον.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸ κυριώτερον ἐν τῇ βουλῇ γεγονός ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ τὸ ἔθνος προσφέρει ἡμισυ ἑκατομύριον εἰς τὸν πρίγγηπα Θωμᾶν ἐπὶ τοῖς γάμοις του. Ἄντεπεξῆλθον κατ' αὐτοῦ οἱ ῥήτορες τῆς ἐσχάτης ἀριστερᾶς· καὶ αὐτοὶ μόνον συμπαγεῖς —περὶ τοὺς τριάκοντα—κατεψήφισαν αὐτό.

Ἐν Ρώμῃ περαιούται κατ' αὐτὰς πολὺκροτος διὰ τὴν Ἰταλίαν δίκη, περὶ τῆς ὁποίας οὐδένα μέχρι τοῦδε ἔκαμα λόγον, ἐξ ἀηδίας.

Πρόκειται περὶ τοῦ γελοίου δημαγωγοῦ καὶ βουλευτοῦ σφόδρης Κοκκαπιέλλα· πολιτικοὶ τινες ἀντίπαλοί του συνομό- σαντες ἀπεπειράθησαν πρῶτον νὰ τὸν . . . πῶς νὰ ἐκφρα- νθῶ; . . . Ἐνθυμείσθε τὸ Chaquan à la Perivien; λοιπὸν τὰ τὸν καπελώσουν, καὶ κυριολεκτικώτερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, νὰ τὸν μανδαλώσουν à la Perivier· ἀποτυχόντες δὲ τοῦ σχεδίου ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ὅπως τὸν δολοφονή- σωσιν. Ὁ Ἰταλικὸς τύπος, καὶ δὴ ὁ τῆς Ρώμης, ἐπατάγη- σε καὶ τυρβάξει ἔτι φοβερώς περὶ τὴν δίκην ταύτην, ἥσις εἰλικρινῶς τοσαύτας δυσώδεις ἀθλιότητας τῆς ἐν Ρώμῃ μέ- σης τάξεως ἀποκαλύπτει, ὥστε ἀναγινώσκων τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων πρέπει τις νὰ κρατῇ τὴν μύτην του διὰ λόγους καὶ ἠθικούς καὶ ὑλικούς. Λυπηρὸν δὲ νὰ βλέπῃ τις ἐν τῷ βορβόρῳ αὐτῷ κατασυρόμενον ἐν ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐ- πλήρωσε δόξης τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν κόσμον, ὑπὸ οἴῳ πολ- λὺ, πολὺ τοῦ πατρὸς διαφέροντος· ἀλλ' ἄς τ' ἀφήσωμεν αὐτά.

Οἱ βασιλικοὶ νέονυμοι ἀφικνοῦνται μεθ' αὐρίον, Σάββα- τον, ἐν Ρώμῃ, ἡ ὁποία στολισθεῖσα τοὺς περιμένει εὐθυμοῦ· ἐν τῇ προσεχεῖ μου τὰ τῶν ἐορτῶν.

A. Γ. Η.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἦραία ἐπιγραφὴ καταστήματος ἐνδυμάτων.

«Μὴ πηγαίνετε νὰ σᾶς κλέψουν ἄλλοῦ»

«Ἐλθετε ἐδῶ».

Κυρία τις ἀγοράζει τακτικῶς γάλα ἀπὸ χωρικὴν τινα. Ἀπότινος ὅμως ἡ χωρικὴ πωλεῖ ἀντὶ γάλακτος ὕδωρ γα- λατετερό.

Ἡ κυρία παραπονεῖται.

— Ὡς ἂν ἤξερες, κυρά, μὲν αὐτὲς τῆς ζέσταις τί νερὸ πίνουσι τὰ πρόβατα.

Χωρικός· τις παρουσιάσθη ὅλος τεταραγμένος εἰς τὸν δή- μαρχον τοῦ χωρίου του, λέγων εἰς αὐτόν, ὅτι εἶδεν ἐν φάντασμα καὶ ἐτρόμαξεν ὑπερβολικά.

— Πότε εἶδες τὸ φάντασμα; τὸν ἠρώτησεν ὁ δήμαρχος.

— Χθὲς ὅταν ἐπήγαίνα ἑστὸ ἑστῆτι μου.

— Καὶ ποῦ;

— Ἐστὸν τοῖχο τοῦ σπητιοῦ μου.

— Καλὰ καὶ τί λογὸ ἦταν;

— Ἐστὸν ἕνα μεγάλο γαῖδοῦρι ἔμοιαζε, κύρ δήμαρχε.

— Μπᾶ μὴ φοβάσαι, παιδί μου, θὰ ἦταν ἡ σκιά σου.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινὶ ἰχθυοπωλείῳ, ὅπερ διευθύνει ἐξηκον- τοῦτις κυρία.

— Φρέσκα εἶνε τὰ ψάρια κυρά;

— Δὲν τὰ βλέπεις, ποῦ εἶνε ζωντανά;

— Μὰ καὶ σὺ εἶσαι ζωντανή, ἀλλὰ δὲν εἶσαι φρέσκα.

(Ἱστορικόν)

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὅδος Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)

Ο ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

κύριος Σπυρίδων Ζωχὸς ἐσηγημάτισε

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ἔπου ἀναδέχεται τὴν πώλησιν οἰωνδήποτε βιβλίων, περιο- δικῶν, ἐφημερίδων. ἔχων ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ἐγγυήσεις τιμιότητος περὶ τὴν διαχείρισιν